

SZABADSÁG

A MISKOLCZI FÜGGETLENSÉGI ÉS NEGYVENNYOLCZAS PÁRT KÖZLÖNYE.

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL

Széchenyi-utca 34-ik szám. SZELÉNYI és TÁRSA nyomdája.
A lap megjelen minden szerdán és szombaton.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos:

RUTTKAY MENYHÉRT.
Helyettes szerkesztő:
BUDAI JÓZSEF.

ELŐFIZETÉSI DIJ:

Egész évre 10 kor. Félévre 5 kor. Negyedévre 2-50 kor
Egyes szám ára 14 fill.

Kiket jelöljünk?

— Üdvözlét Kassának. —

A Bánffy-féle választást, ha igaz néven akarjuk nevezni, egyébnek nem mondhatjuk, mint a *korruptió tatárjárásának*, mely első sorban a haza érdekei és azok ellen irányult, kik ez érdekek szolgálatában nehéz körülmények közt is helyt álltak. A szolgálalküszöket, a haza érdekeinek köpenye alatt incompatibilis dugárut csempésző tehetetleneket honoráltak; a jellemet, az önzetlen hazafiságot üdözték, kimarták a parlamentből.

Beöthy Ákost, ezt a puritán jellemet, ezt az óriási tudásu embert öt esztendőig nélkülözötte a parlament. Természetesen, rajta is átgázolt a Bánffy tatárhada. Nem csodáljuk, hisz Bánffy semmi iránt sem érzett olyan ellenszenvet, mint a tudás iránt. Azt hitte, hogy a tudást és képességet pótolni lehet furfanggal, szöszegéssel. A Beöthy jelleme és egyenessége tehát neki nem kellett. Ő jobban találta magát a Bernady Gyurik társaságában.

Mi természetesebb, mint hogy a megváltozott viszonyok elhárították Beöthy Ákos érvényesülése elől az akadályokat, s Kassa város ellenzéki polgársága siet őt megnyerni képviselőjének. Üdvözljük a kurucz város derék polgárságát, kik e nagy név körül sorakoznak. Mert a Beöthyeknél hagyomány a haza szolgálata. Már az apát, Beöthy Ödönt ott látjuk Bihar közgyűlésein, a mint küzd Tisza Lajos adminisztrátor, a Kálmán apja ellen. Ő a negyvenes évek e hatalmas tölgyének méltó sarja. Nincs a magyar parlamentben senki, ki annyira ismerné az angol nép és parlament történetét, mint ő. Jellem, tudás és mély ítélet nyer kifejezést azokban a tömör felszólalásokban, melyek az országházban az ő ajkairól elhangoztak. Legközelebb kiadott könyvének első kötete valóságos evangéliuma a jövő magyar politikának. Tacitus szelleme nyilatkozik meg

a soraiban. Boldog, büszke lesz az a kerület, mely Beöthy Ákost mondhatja képviselőjének.

A hazát csak jellemmel, tudással és munkássággal lehet igazán szolgálni, s arra kellene törekedni a választó kerületeknek, hogy ilyenekkel képviseltessék magukat a parlamentben. Ne higgyétek, akadnának ilyenek kivétel nélkül minden kerületben, ha a közviszonyok romlottsága a közügyekben való részvételtől őket már eleve el nem riasztaná. Nem volt-e pl. Miskolcznak Herman Ottója? Nos, mi elejtettük a radikális nagy tudóst és olyan emberekkel képviseltettük magunkat, ki a sajtó-szabadság megrendszabályozásában Bánffynak segédkezett; ki a szólásszabadság megszorításának javaslatba hozatalával igyekezett bebizonyítani utólrhetetlen szolgálalküszöket. Nincs okunk büszkeséggel tekinteni képviselőinkre, de van okunk mélyen fájlalni Herman Ottó csufos elárultatását.

Minden nemzet olyan kormányt kap, a milyent érdemel. Mert hiszen mi a parlament és mi a kormány? Semmi egyéb, mint a választó polgárok hazafiságának, tudásának, önzetlenségének avagy ezek ellenkezőjének a kitevője. *Képviselőjéből jóformán megítélheted magát a várost, s annak közszellemét.* Ha egészséges ott a hazafiság, akkor nem türi meg az alávalóságot, a megvesztegetést, a megfélemlítést; nem helyezi a város vélt érdekeit a hazáé elé. Kormánytól ígért dohánygyárakért, kaszárnyákért, üzletvezetőségekért nem adja fel a haza érdekeit. Igen, mert tudja, hogy *az olyan város, mely saját hasznáért kész engedelményeket tenni a haza számára, semmit sem különbözik olyan emberektől, kik az egyéni haszon, a hivatalhajhászás mellett tekintetre sem méltatják a haza sorsát.*

Ismételjük azt a sokszor elmondott nézetünket, hogy minden ember csak önmagáért felelős és mindenkinek arra irányuljon az igyekezete, hogy önmagá-

ban adjon egy hü, munkás, becsületos és hasznos tagot a hazának. Mert a haza sorsa soha sem a nagyokon, de mindig az egyeseken fordul meg. Nagy emberek csak akkor alkothatnak nagyot, ha mi hétköznapi emberek törekvéseikben őket támogatjuk. És ez természetes, minthogy azt a munkát, melyet egy nemzetnek kell elvégezni, néhány nagy ember el nem végezheti, ha csak a millió karu nemzet nekik ebben segítkezik. Ők lehetnek tervezők, építő-mesterek, de nem egyszersmind munkások.

Most, mikor a kassai kuruczok kitérték a zászlót, biztos reményében a győzelemnek, eszünkbe jut a mi helyzetünk szegénye, eszünkbe jut, hogy mily gyengék nálunk az egyének s mily szegényletes e miatt az összesített eredmény, választás alkalmával. Darázsok nem rohannak nagyobb mohósággal a mézre, mint polgártársaink egy része a Judáskassához. Elárulják ugy a maguk, mint a szavazattal nem bíró polgártársaik érdekeit. Vásár nekik az egész választás, olyan vásár, hol az eladott lóval önmagukat is eladják. Ha nekik kvóta emelő *Szemere* és incompatibilis *Lánczy* Leó kell, akkor ne fájjon a fejük az adóemelés miatt. Tessék elviselni a következményeket, tessék katonát nevelni az osztráknak, kitartani és kibékíteni kvóta emeléssel őket. Tessék benne maradni a közös vámterület áldásaiban.

Üdvözljük a derék kassaiakat, a Beöthy zászlója körül, s bár riválisaink, őszintén bevalljuk, hogy nagy okunk van irigyelni őket.

Nyilt levél egy városatyához.

Sokáig tépelődtem, vajjon kihez is intézzem ezt a levelecském. Eleintén az alispán urhoz akartam intézni, mert annyi bizonyos, hogy benne Miskolcz város iránt sok jóakarat és nagy buzgalom van, — de hát az alispáni állás nem olyan természetű, hogy Miskolczon valami nagyot kezdeményezhetne. A nagy-

Van szerencsém a nagyérdemű közönség szives tudomására hozni, hogy f. évi augusztus hóban az eddigi

szőnyegraktáramat

tetemesen megnagyobbítva, **a volt Makra-féle helyiségbe**, Mahr Károly ur üzletével szemben, **helyezem át.** Jelen divatáru-házamat pedig **egészen megújítva**, a **színházi üzlethelyiségemben** fogom folytatni s az átköltözködés alkalmából óriási raktáramat **rendkívüli olcsó árban árusítom el.** Kérem ezen igazán kedvező alkalmat el nem mulasztani és szükségletüket nálam beszerezni.

Eddigi tanusított szives pártfogásukért köszönetet mondva, új vállalatomat is kegyes jóindulatukba ajánlom.

Kiváló tisztelettel

Rosenberg Gyula.

fejüek úgy nézik, mint egy idegent. A polgármester urhoz se igen fordulhattam, mert sehogy sem tudom azt a históriát elfelejteni, a mit felőle egy idegen gyárostól hallottam.

Ez a jámbor idegen az iránt akart tájékozódni, hogy nem lehetne itt miskolczon egy *szövőgyárat* alapítani. Természetesen első dolga volt a polgármesterrel beszélni, a második, hogy innen örökre — *elutazott*.

Mikor azt tudakoltam tőle, hogy mit beszélgetett a polgármesterrel, így válaszolt:

Az önök polgármestere a világ legelőzékenyebb embere, miért is nem volna szép tőlem, ha indiszkrét lennék irányában — azért egy régi adomával példázom beszélgetésünket:

Az én falumban — csehországi község — volt egy Lebovitz nevű szatócs, a ki messze földön híres volt az ő nagy tudománya mián. A derék ember éjjelnappal könyveiben buvárkodott, az üzletet és a vevőket pedig kizárólag a felesége szolgálta. Csak reggelenként kellett egy órácskát eltölteni az üzletben, mialatt az asszony feltisztogatott.

De a jámbor tudós a boltba is vitt egy-két nagy foliánst és belemélyedt. Jön egy szakácsné, kér egy font kávé. Az öreg rá se hederit, olvas tovább.

— Kérek egy font kávé, sietek.

Semmi válasz.

— Adja már azt a kávé, — ordít harmadszor is a szakácsné.

Erre már felugrott az öreg, elhagyta türelme, odaugrik az ajtóhoz, felnyitja és így szól:

— Hallja, amott lent is van egy bót, átellenben is van egy bót, emitt fent is van egy bót, de magának éppen hozám muszáj jönni? Miért nem megy máshoz?

... Az az idegen gyáros evvel a históriával példázgatta a polgármester ur választát és én azonnal megértettem, hogy a szövőgyárat miért alapí-

toitta valahol a Szepességen és nem Miskolczon.

Ezért nem fordulok én e soraimmal a polgármesterhez, hanem önhöz, ki gondos apja e városnak.

Mert van az emberi társadalomnak három osztálya: a védelmi, a tanító és a kereső osztály.

No a mi védelmi osztályt illeti, azért Miskolcz városa eleget áldozott. A város jó harmadrésze kaszárnya és mindig attól kell tartanunk, hogy még nincs elegendő, — jön még utána több is.

A tanító osztály irányában sem fukarkodtunk. Miskolcznak van elég és jó iskolája, több, mint akármennyi nagyobb városnak — és ha éppen kellene, akár egy tuczat új iskolát is könnyű szerrel alapíthatnánk, — a közgyűlésen nem mulnánk.

Csak egyetlen néposztálylyal — a keresők osztályával, az iparosokkal és kereskedőkkel nem gondol sokat a közgyűlés és a város. Pedig hát ez legszámosabb, leghasznosabb, legnagyobb terheit hordó osztálya a társadalomnak. Ennek a virágzása és fejlődése szabja meg az egész város virágzásának, fejlődésének a feltételeit. Fejlett ipar s kereskedelem híján nem képzelhető virágzó város. Nap-nap mellett olvassuk, hogy ez vagy az a város tárgyal a miniszterrel vagy egy nagy gyárossal valamely gyártelep alapítása dolgában, de Miskolcz felől ilyen soha sem lehet hallani. Nemesak a haladásról nem lehet Miskolczon beszámolni, de sőt ellenkezőleg, — hanyatlunk. A hanyatlás ijesztő mérveket ölt.

Azt pedig senki el ne hitesse, hogy Miskolcz nem alkalmas nagyipari emporiumnak, ez hazugság, vagy ostobaság, vagy mind a kettő.

Miskolcz mindama feltételekkel rendelkezik, melyek hatalmas iparvállalatok létesítésére szükségesek, — az egyetlen föltétel, a mi hiányzik, a *jóakarát* s a város vezetőségének tettereje.

Hogy ez így van s nem másképp, azt nem kell Önnek hosszasan magyarázni.

Városatyaságodnak tisztelője

Kajászó Péter.

Kállay Manó jelöltetése. Lapunk egyik előző számában már megemlékeztünk *Kállay Manó* államvasuti főellenőrnek a kápolnai választókerületben történt jelöltetéséről. De miután akkori közeményünk, valamint a fővárosi lapok tudósítása is nagyon hézagossá a történeteknek nem egészen megfelelő volt, itt közöljük a párt-értekezletnek hiteles jegyzőkönyvét, mely a következőképpen hangzik:

A nagy számban egybegyűlt választók, egy küldöttséggel felhívták az ott levő *Paravicini Jenő* bessenyői lakos választót és felkérték, hogy a pártelnökséget vállalja el; mert egyhangú kívánsága ez az egybegyűlt párthiveknek, *Paravicini Jenő* elvállalván az elnökséget, megnyitja a pártértekezletet.

Előadja, hogy véleménye szerint csak úgy találja biztosnak a párt győzelmét, ha minden függetlenségi választó abban megállapodik, hogy a többség által kijelölendő jelöltbe belenyugszik és szavazatát arra adja és nem személyes, hanem pártkérdést tesz belőle; ebből kifolyólag, a kisebbség a többség óhajának aláveti magát, egyedül a párt érdeket és diadalra jutását tartván szem előtt: ezen nyilatkozatot az egybegyűlt párthivek egyhangulag elfogadták. Ezek után elnök felkérte *besseneyi lakos Szabó Elemér* választót jegyzőül, mit az illető el is fogadott.

Az elnök a hangulatból megtudván, hogy az egybegyűltek kiket óhajtanának jövőre képviselő-jelöltnek, kinyilatkoztatta, hogy ezen párt-értekezlet, mint már a meghívásból is olvasható volt, egyedül a függetlenségi 48-as párthivek szervezkedésére vonatkozik és így, magától értetődik, hogy ezen értekezleten csakis függetlenségi pártiak jelölhetők, eltekintve a párt árnyalatától: miután erre nézve elnök megnyugtatót nyert, a hangulathoz képest kijelentette,

TÁRCZA.

Isten veled . . .

*Derékba törte vihar a fát,
Most temetnek egy szőke kis lányt;
Zugnak a harangok csendesen,
Sok kebel zokog keservesen.*

*Minden elcsendesült, pihen már,
Csak egy hü barna férfi sir, jár;
Hiába keresi immár Őt,
Nem talál mást, csak zöld temetőt.*

*Az eskü, öröm véget értek,
Vele együtt mind sirba tértek,
Eltávozik s bus magányba mén,
Szívéből kihalt minden remény.*

*Nem hódít festett ideálja,
Szép alakját többé nem látja;
Nyugszik . . . lágyan fedi őt a hant,
Bu és bánat nincsen ott alant.*

*Beh kár érted, kedves szép virág,
Nélküled oly pusztá e világ!
A halál zord szele letörte . . .
Isten veled, lányka, örökre!*

Pintér János.

Már csépelnek. . .

Irta: *Nótárius.*

— A „Szabadság” eredeti tárczája. —

No! hál' Istennek, nem esik már az eső; valami ráczországi ajér elhajkurasztta a szürke, erős, nehéz fellegetet, ki tudja hova, merre s csak az a jó, hogy nem esik, nincs is olyan nagy meleg, oszt' lehet dolgozni. Csépelnek.

Már jó hajnalban mozgolódás támad a szérű körül; itt is, ott is emberek bujnak elő a szűrők alól; nagyokat ásítgatnak, szinte hangzik, — s ki, ahogy tudja, kitörli az inge ujjával az álmat a szeméből.

Tudnunk kell, hogy egy idő óta nem engedődik meg holmi szabályozási vagy mi a kánya — rendelet értelmében a cséplés a háztájékán, az udvaron, hanem csak a város végén a gyepekre lehet hordani az életet, ami így szintén jól van, mert hát közelebb van a földhöz, nem kell messze hordani, azonban a dologban csak az van, hogy ott kell tanyázni az embereknek az élet mellett éjjelnappal, nehogy hirtelen eladja a földet.

Hát amint így hajnal felé derengeni kezd, s a gönczöl szekér rudja napnyugat felé fordult, a fiastyuknak meg már csak az utolsó csirkéje látszik az égen — feleszmél a gazda, Están s költögeti a többit is. Ahogy hozzá fognának, előbb előkerül a literes, holmi kisüstön főzött itallal, — a mi még harmadévi, lévén tavaly igen gyenge szilvaszüret — kínálgatják egymást s isznak is, ki többet, ki kevesebbet, mán a hogy jól esik, mert hát ilyenkor nem igen porciózák, a mennyiben közelebb álló emberek a csépesek is.

Mikorra aztán előtűnik a nap korongja a város alsó széliről, már javába' folyik a munka; csak úgy hangzik a csép egyhangú ütődése, s feslik, pereg az aldott jó szem a kalászból. Hárman vannak az emberek, ami ugyan nem sok; de majd csak megsegíti a mindenható, oszt' elverik a kenyérnek valót egy hét alatt; bár jó volna még egy-két segítség vagy mi, hogy hamarabb menne a dolog, s szólt is Están az asszonynak este, hogy: reggelre nem ártana, ha kigyünne a Julissal egyetembe', — aki már eladó lány — hogy legalább a kevéket adogatnak, meg, hogy a kicsepelt

hogy tudomása szerint az itt jelenlevő választó polgárok bizalma következőkbe összpontosul, nevezetesen: *Kállay* Emánuel, *Macskó* Emil, ifj. *Samassa* János jogtanár urakban, tehát nyilatkozzanak, ha esetleg volnának még az értekezlet tagjai között olyanok, kik talán más függetlenségi párt-hívünket is óhajtanának jövőre képviselő-jelöltnek megnevezni. Miután erre nézve semmi nyilatkozat nem tétetett, hanem csak azon nevek hangoztattak, a kiknek az elnök sorolta el neveit. — A felkiáltás után a többség következőképen tétetett meg.

Mindhárom jelölt nevei külön-külön hangzására felhivatván, az egybegyült választók *Kállay* Emánuel és *Samassa* János tanár neveit többségben hangoztatták, minek alapján elnök felhívta az egybegyült választókat, hogy azok, kik *Kállay* Emánuel óhajták, egyik oldalra, a másik oldalra pedig azok, kik ifj. *Samassa* János tanárt óhajták jelöltnek, csoportosuljanak. Ennek megtörténével az egybegyült párt-hívek kétfelé oszlottak, ezek után elnök felhívta, hogy a szavazás elrendelését kívánják-e az értekezlet tagjai és minthogy ebbeli kívánságokat nem nyilvánították, a szemmel látható többség *Kállay* Emánuel részén lévén, elnök a többséget *Kállay* Emánuel részére ki-mondotta.

Ennek megtörténével *Kubik* Béla országgyűlési képviselő buzdító beszédet tartott az egybegyült párt-híveknek.

Ez alatt elnök értesítette *Kállay* Emánuel hívei által az értekezlet eredményéről. Ezután *Kállay* Emánuel az értekezleten megjelent s ott a függetlenségi és 48-as pártállását előadta és kinyilatkoztatta, hogy a függetlenség tántoríthatlan híve és az esetben, ha a jövő országgyűlésre a kápolnai választó közönség bizalmával megajándékozza és a jövő országgyűlésre képviselőnek megválasztja, tántoríthatlan híve lesz a függetlenségi 48-as pártnak.

Ezek után elnök az összegyült értekezlet előtt megköszönvén a bizalmat, kijelenti, hogy a többséget lelkiismeretesen és minden személyes érdek mellőzésével, legjobb tud-

mása szerint mondotta ki s kéri az ellenzéki összes választókat, hogy egyedül a megállapodás szerint — s minden magán érdek kiírásával — eszközöljék annak idején szavazatukat s a legszebb polgári jogok gyakorlásánál — semmi önérdek ne vezérelje. Ezek után elnök a pártértekezletet befejezettnek nyilvánította.

Fegyelmi ügyek. Annak a hetekig tartó vizsgálatnak, melyet a tavaszon a m. kir. belügyminiszterium kiküldöttei Borsodvármegye és Miskolcz város tanácsánál vezettek, tömeges fegyelmi eljárás az eredménye. A vizsgálat adatai alapján ugyanis a belügyminiszter *fegyelmi eljárást* rendelt el a vármegyénél: *Szepessy* Béla árvászéki elnök, *Szentmiklóssy* Kálmán árvászéki ülnök, *Huzbay* Barnabás megyei főszámvevő, *Vadnay* István és *Feyér* Endre főszolgabírák, továbbá a *harsányi, mező-esáthi, cserépfalusi, s.-vadnai* körjegyzők ellen. *Miskolcz városánál* pedig fegyelmi vizsgálatot rendelt el a belügyminiszter *Soltész* Nagy Kálmán polgármester, *Szombathy* László v. számvevő, *Kóris* Kálmán főpénztárnok és *Nagy* Elek ellenőr ellen. A belügyminiszter utasította egyidejűleg a törvényhatóságot, hogy saját hatáskörében intézkedjenek a fegyelmi vizsgálatok foganatosítása iránt.

Városi cseléd-elhelyező intézet.

Nap-nap után hangzik a panasz: nem lehet cselédet kapni. Végig lehet járni a cseléd-elhelyező intézeteket akár tizszer is, míg egyszer célunkhoz jutunk.

Talán nincsen szegény ember, aki inkább dolgozik, mint éhezni? vagy talán a népeség arányához képest kevés a cseléd-elhelyező intézet?

Nem ezekben találok az okot, hanem a cseléd-elhelyezés rendezetlen voltában. Oldjuk meg e kérdést akképen, hogy a most létező cseléd-elhelyező intézetek üzleti szellemével szemben állítson a város modern, a kereső közönség és a cselédek érdekét munkáló cseléd-elhelyező intézetet, állítson an-

nak élére hivatalnokot, akik vezessék a cseléd nyilvántartást s gondoskodjanak a cselédhiány megszüntetéséről. Szedjen a város díjat az egyes elhelyezések alkalmával; úgy vélem, az így befolyó jövedelemből az új intézet fenntartható lesz.

A felmerülő cselédhiány egy-két nap alatt pótolható azáltal, hogy szegényebb vidékről — a szükséglethez képest, az új intézet hivatalnokainál jelentkezett s előjegyzett munkáskezek meghívtnak. Ezek egyrésztől biztosítva lesznek alkalmaztatásuk felől, másrésztől garanciát nyernek, hogy az üzleti szellemnek nem lesznek kiszolgáltatva. Mert a cseléd-elhelyezés mostani módja rendkívül alkalmas az erkölcstelen-ség terjesztésére. A ki ismeri a nagyvárosi viszonyokat: kijelentésem merészsége felett nem fog csodálkozni.

Tudjuk tapasztalásból, hogy legjobb cselédek a falukról bekerültek s a városi erkölcstelen levegő által meg nem mótelyezett cselédek. De falusi szülő gyermekét nem viszi a cseléd-elhelyező intézetbe, hanem maga keres helyet számára, hol nyugodt lelkiismerettel hagyhatja gondos házi felügyelet mellett.

Azonban mit látunk, ha kitelt a cseléd ideje vagy valamely ideges gazda elbocsátja, a legtöbbször éretlen eszű, fejletlen kora gyermek ki van dobva az utcára. Ha még nincs elromolva, a cseléd elhelyező intézetbe nem megy, mert tudja, hogy oda legtöbbször a jófélék mennek s onnan, mint miskolci cselédek fogadják meg, feltételezve róla a közismeretű jó tulajdonságokat. Inkább csavarog 2 napig is az utcán, s valóságos Isten csodája, különösen a női nemű cselédekre nézve, ha megmaradnak az erény útján.

Óh! mennyi alkalom kínálkozik ilyenkor a tétlenség közepette a bűn elkövetésére! Mennyivel másképen volna, ha a cseléd a szolgálatból való kilépés bejelentésekor nyilvántartásba vezetettnek s a felállítandó új intézet tisztviselői által szemmel tartva, újra jó családba helyeztetnek el.

Bizalommal fordulna az idegen cseléd a városhoz, de bizalommal fordulna a cselédkereső is, mert mindkettő érdeke a speku-

szalmát kötöznék össze. Ugy lehet, hogy jönnek is már, avagy lementek a piacra a szilvát eladni, hogy így a pénzből az ebéd kikerüljön.

Már a hetet is dudálja a Vas Jankó, de az asszony mégse' jön s mond is erre Están egy cifrát, a mire még Mihály is rá-mordul, hogy nono! Azonban a kőporos felül közeledik egy ember, oda köszön s „hasznos munkálkodást“ kíván, egyetembe pedig kínálkozik napszamba.

Nem ismeretlen ember, sőt hogy igen is ismerik.

Amolyan vénhedt, tunya ember, aki még hozzá megbízhatlan is.

Valamikor katonáéknál a bandában szolgált sokáig mint klarinétos, s a dolgot elfelejtette, de az italozást egészen megszokta.

Most is csak így csavargásban van — pedig dolog az idő — még a mult héten pástor volt a „kerék-hegyen“, de hát mód felett fogyott a gyümölcs a fákról s ő meg minduntalan italos volt, hát elzavarták.

Csépelnek . . .

A nap is már feljebb húzódott s meleg kezdett lenni; a csép még mindig szapo-

rán forog az emberek kezében s a verejtek cseppekben omlik alá az arczokon.

Majd később aztán valahol távolabb harangozás hallatszik, talán a városban s úgy látszik, hogy ez a harangozás egy és ugyanazon időben történik mindennap s hogy ezt várták is már a csépesek, mert amint meghallják, azt mondja Están, a gazda, hogy: früstök! s ki-ki leteszi szerszámját, siet a hűvösebb helyre, a kazal mellé falatozni, hogy aztán ujult erővel hozzá lássanak a munkához.

Most aztán megindul a beszéd is; előbb ennek a klarinétos, csavargó-féle embernek a dolgát tárgyalják, aki különben is már rég elkotródott onnét, s aztán rákerül a sor a termésre, a gazdálkodásra, no meg a borra is.

Azonban később a gazda szótlanná válik; bosszantja, hogy az asszony Megint az ellenkezőt csinálja a gazdaságban, nem hogy kijönne ide, hanem odabent csavarog a piacon azzal a kis szilvával; s hiába csittitgatja Mihály, meg a koma József, azért csak dühösködik, nagyokat iszik a literesből s igen cifrát mond az asszonyra.

S némi igaza is van; mert hát forint husz krajczár a nap-zám, meg ital, hát az asszony meg evvel nem igen törődik, hanem megy a maga esze után s nem hogy gondoskodna az otthon valóról, hanem elkölti a szilva árát holmi pántlika-félékre s egyéb haszontalanságokra, aminek most nincs ideje.

Az ebéd-félének valót is csak úgy hitelbe veszi, hiszen most csépelnek, majd megfizetődik az a rostálás után.

Csépelnek . . .

Már délután felé jár az idő, az ebédet is megették az emberek, amit Julis hozott ki a szérűre; jó volt, ha mindjárt kölcsön-pénzen is került elő s ebbe belenyugszik Están is, mert hát némiképen ő is csak amolyan gyenge ember, aki csak akkor mer protestálni, ha az asszony nincs épen nagyon közel.

Mikorra a nap leszál s kezd sötétedni, hát akkorára már jókora csomó buza van kiverve s így fogy naponként a kazal; dologgal, fáradtsággal s bosszankodásokkal egyetemben gyönyörűségére a gazdának, aki reményekkel van tele, hogy majd ezt is, azt is fizetheti s így boldogulni fog.

láció nélküli elhelyezés által kielégítést nyerne. Az új intézet praktikus volta mellett emberbaráti célokat is szolgál: gondolkozzanak rajta, a kiknek kezébe le van téve az emberi fejlődés s közelebről e város sorsa.

Horváth Ferencz.

Fürdő-levél.

Thurzó-Füred, aug. 9.

Kezdünk öntudatra ébredni, önismeretre jutni. A kezdeményezők rettenthetetlen munkássága, akciója folytán a „*pártoljuk a magyar ipart*“ jelszó, hála a magyarok Istenének, egyre ismertebb lesz és lassanként belátjuk, hogy nekünk is van életképes, pártolásra érdemes iparunk. De ez nem elég. Van nekünk, — sajnos, még az ismeretlenség homályába rejtve — sok megismerésre, szeretetre, becsülésre, pártfogásunkra érdemes közkincsünk azonkívül még igen sok. Jussanak ez alkalommal csak a külfölddel bátran versenyre kelhető fürdőink és üdülőhelyeink eszünkbe! Sok, igen sok tennivaló kötelesség háramlik még reánk mindnyájunkra, különösen ezen a téren. Kötelességek, melyek így formulázhatók: „*pártoljuk a magyar fürdőket.*“

A „Ország-Világ“ fürdő-ügyünk emelése érdekében eléggé nem dicsérhető, jó példával jár elő, népszerűen, teljesen díjmentesen ismertette hazánk összes fürdőit. Hogy minő hasznos szolgálatot tesz ezáltal az ügynek, a magam példája is igazolja. Az „Ország-Világ“ képeiből és leírásából ismertem meg ezt a darab paradicsomot, a honnan most soraimat írom. Irom pedig azért, hogy a magam részéről is, aki ép a közelmúltban egy sereg ausztriai üdülőhelyet megismertem, tanúságot tegyek arról, hogy hazai fürdőink igenis megérdemlik pártfogásunkat.

A fürdő-levél, tudom, sokak szemében igen unalmas valami, plane, ha oly helyről kelt, amelyet már ismerünk — a nevérol, vagy éppen a rossz hírérol. Pedig éppen ezeknek írom soraimat. Először is a név ismerete nem jár mindig a dolog, a tartalom ismeretével, de meg azután a régi Thurzó-Füredet a mostanival összetévesztenünk nem szabad. A ki a részvénytársaság-vezette Thurzó-Füredet megismerte, az *Mencsdorfer* Károly, gölniczbányai polgármester Thurzó-Füredjét nem ismeri. Az ő gondos szakértelme régi alapon teljesen újat teremtett. Mióta ő a fürdőt megvette és házi kezelés alá fogta, minden megújodott: rend, szellem, az épületek és azok berendezése is javarészből, csak a keret, a természet az ő pazar kincseivel maradt a régi. Hogy szép e hely, hogy a teremtő két kézzel szórta rá áldását, azt mindenki tudja, ki csak hírt hallott a szepesi Érczhegységnek e remek gyöngyéről. A tulajdonos jó fogatán Gölniczbánya vasútállomásáról 20 perc alatt érjük el a Gölnicz folyó haránt völgyében az ősfenyvesek közt 572 m.-nyire a tenger felett fekvő fürdőtelepet, melynek épületei: „Fürdőház“ modern kényelemmel berendezett vizgyógyító-intézettel, bassin-, kád-, gőz-, fenyőgally-, sós-fürdőkkel és egy inhalációs szobával, — egy 1-5 kat. hold kiterjedésű mesterséges tó partján álló „Thurzóház“, „Bányász“, „Hygea“, „Budapest“ és az emeletes „Vendéglő“, a melyben az

éttermen kívül az olvasó- és játékkerem van elhelyezve. Évről-évre szaporodik a vendégek — külföldiek is! — száma. Egyetlen zug sincs üresen. Sokszor az ujonnan érkező csak úgy kap lakást, ha a távozók helyet csinálnak számára. Elképzelhető, hogy a tulajdonosnak mekkora körültekintéssel, finom tapintatossággal kell bírnia, míg a sok türelmetlen érkezőt mind megelégedésre elhelyezi. Részrehajlatlan előzékenységet mindenki el is ismeri. Hamarosan otthon érezzük magunkat. Talán azért, mert magyaros itt minden. Magyar feliratok, magyaros konyha, kiszolgálás és zene, de főként magyar a szellem, mely az égbenyuló bércek fenyevesei közt a hatalmas Thurzó-koráról sutogva regél káprázatos fényű meséket. Thurzó-kor! A várhegy omladozó romjai, a letűnt daliás idők egyedüli emléke.

Az időről jónevelésű ember csak akkor beszél, ha más témából kifogyott, de fürdői csevegésben ez is helyet foglalhat, mint fontos tényező. A csodás klíma Thurzó-Füred egyik fő vonzó ereje. Míg távol tőlünk a délibábos rónaságon kenyérért hullatja ve-rejtékét az arató, mi itt középhőben (átlag + 18-9 C. — a napi minimum átlaga + 8-3 C. alatt soha sem volt) ózondus légből járunk-kelünk; nem érezzük sem a nap perzselő hevét, sem az északi szél hideg borzongatását. Természetesen. Az éjszaki és keleti oldalon a Thurzó-hegy (729—1030 m.) éjszakyugat, nyugat és délnyugatról a „Wangort“ (551—869 m.) és a „Farkasszem“ (1054 m.) örzi az istenáldotta völgyet, csak dél felől nyitva utat a napnak. Ércztalajban született, kristálytisza, jéghideg forrásai, beszédes, zugó-morgó vizei édes tündéralomba ringatják a messze idegenből üdülni, pihenni jött fáradt embert.

Szórakozásban sincs hiány. Könyvtár, újságok, billiárdon és zongorán kívül a szabadban kuglizó, tennis, tornaeszközök, a tavon ingó ringó csolnakok kínálkoznak a vendégeknek. Közelre-távolra szebbnél szebb kirándulásokra van alkalom. Rendkívül érdekes és tanulságos a Frigyes főherczeg tulajdonát képező fogaskerekű vasut és sodronypálya Zakárfalván, vagy a Csáky gróf vasöntödéje és kohója Prakfalván. Az étlap és a szobák taksái igen jutányosak. Az életet általában kényelmes szóval jelezhetném. Itt mindenki passzióinak élhet, nem nyűgözi le helyi szokások semmiféle kellemetlensége és terhe. Kiki úgy öltözködik, mint kedve tartja, akkor és azt étkezik, a mikor és a mit akar, nincs megrovásnak, vagy rendes órának alávetve: független ur a maga pénzeért. Beteg, lábadozó, vagy kik hosszas idegölő munka után pihenésre vágnak, menjenek Thurzó-Füredre.

Vértesy Sándor.

UJDONSÁGOK.

— **Katonai hír.** *Wollenhoffer* Emil ezredes létszám felett a miskolci 10. honvédgyalogezrednél, a 76. honvédgyalogdandár parancsnoka, hasonló minőségben a 80. honvédgyalogdandárhoz áthelyeztetett.

— **Kinevezés.** A vallás- és közoktatásügyi miniszter *Wasek* Antal miskolci áll. polgári és felső kereskedelmi iskolai h. tanítót, okleveles felső kereskedelmi iskolai tanárt,

ugyanazon iskolához a X. fizetési osztályba rendes tanítónak nevezte ki.

— **Áthelyezés.** A vallás- és közoktatásügyi miniszter *Pusztér* János brassói állami felső kereskedelmi iskolához szolgálattételre berendelt polgári iskolai rendes tanítót, jelenlegi minőségében áthelyezte a miskolci állami polgári és kereskedelmi iskolához.

— **Lelkész-választás.** *Gecse* István tiszszederkényi ref. oktató fiát, *Gecse* Lajost a lizska-toicsvai ev. ref. egyház lelkészévé választotta.

— **Szabadságolás.** *Nikkel* József rendőrtanácsos négy heti szabadságidejét hétfőn megkezdette.

— **Eljegyzések.** *Kohlman* Tamás cs. és kir. főhadnagy szombaton tartja eljegyzését özv. *Kecskéssy* Tivadarné urnő, nagy-barcsai és saji vadnai földbirtokosnő leányával, *Jolánka* kisasszonnyal. — *Erdélyi* István székesfővárosi kereskedő eljegyezte özv. *Böszörményi* Jánosné, szül. *Stuárt* Margit urnőt Miskolcra.

— **Városi zeneiskola.** Ez a felírás olvasható ma a régi kórházépület homlokzatán. Ma tehát már egy új intézménnyel lett gazdagabb városunk, egy olyan intézménnyel, mely kulturális életünkben nélkülözhetetlen. Az intézet igazgatója: *Lányi* Ernő, nagyhirű zeneszerző családjával együtt e hó 12-én városunkba költözött s elfoglalta lakását az intézet helyiségében. Az ő ide költözése városunk művelődéstörténetében korszakot jelent; mert ő van hivatva arra, hogy városunk zenei életének iránt s nemesebb lendületet adjon. Miskolc városának minden polgára szeretettel üdvözlöi őt városunk falai között s őszinte szívből kívánja, hogy találjon itt a maga és családja részére puha fészket, megelégedést és boldog otthont; találja fel itt azt a szellemi életet, melyet nyugtalan lelke mind e a mai napig hiába keresett! Isten hozta közénk!

— **Versenyre föl!** Holnap azaz csütörtökön délután kétezer dalos utazik városunkon át Kassára, az országos dalünnepélyre. Budapestről két külön vonat szállítja a dalosokat. Az egyik vonat délután 1 órakor, a másik délután 2 órakor érkezik a miskolci pályaudvarra, a honnan rövid időzést után tovább indul a kuruczok városába. A mi két versenyző dalárdánk: a miskolci daláregylet és a vasuti dalkör ezekhez csatlakozva indul a nemes versenyre. Városunk minden polgárának őszinte jóindulata kíséri őket a nemzeti ünnepre s kívánja, hogy onnan diadallal, koszoruzottan térjenek haza!

— **Halálozások.** *Pollatsék* Arnold helybeli iparos fia: *Károly*, 19 éves korában elhunyt. — *Szoboszlai* Béla üzletvezetőségi hivatalnok kis leánykáját, *Sarikát*, orvosi tanács folytán egy budapesti gyermekkorházba akarta vinni, azonban a kis leányka a vonaton Pécelen meghalt, hol el is temették.

— **Az új izr. iskola felavatása.** 1. A felavatási ünnepély 1901. szeptember 1-én délelőtt 11 órakor kezdődik és aznap este 8 órakor közvacsorával végződik. — 2. Az ünnepélyen résztvenni szándékozók kéretnek, hogy folyó augusztus hó 20-ig tudatni sziveskedjenek, hogy hány taggal jelennek meg, hogy igazolványaikat idejekorán elküldhessék. 3. Azon küldöttségi tagok, kik a tervezett közvacsorán résztvenni szándékoznak, sziveskedjenek ezt ugyancsak a fenti határnapig tudtul adni. 4. Levelek és esetleges tudakozódások a miskolci izr. hitközség címére küldendők. 5. Gyermek az ünnepélyhez nem vezethetők. A felavatási ünnepély sorrendje: Délelőtt 11 órakor az Iskola-utcában emelt „Erzsébet“ iskola dísztermében: 1. Elnöki megnyitás. 2. Egyházi ének. Előadja *Wolfgang* Salamon főkantór, az énekkarral. 3. Áldó ima, elmondja főtisztelendő *Rosenfeld* Mayer főrabbi. 4. Felavatás beszéd, tartja főtisztelendő dr. *Spira* Salamon rabbi-hitszónok. 5. Dr. *Gencsi* Samu hitk. elnök az iskolát rendeltetésének adja át. 6. Dr. *Ixel* Soma mint iskolaszéki elnök átveszi az

iskolászék nevében az iskolát. 7. A tantesztület nevében Schlesinger Ármin igazgató beszél. 8. Nagyságos Hídvégi Benő kir. tanfelügyelő beszéde. 9. Szózat, előadja az énekhar. Délután a Palóczy-utcai imaházban: 1. 3 és fél órákor a templom kulcsának ünnepélyes átadása. 2. A közönség bevonulása. 3. A török az imaházba bevitetnek, hol az ezzel megtisztelt tagok az alememort 7-szer körüljárják, mialatt a főkantor imát énekel. 4. A török a szentélybe helyeztetnek, mire Wolfgang Salamon főkantor és az énekhar zoltárt énekel. 5. Zárkötetétel. 6. Az örökmécs meggyújtása és az imaház megáldása főtisztelendő Rosenfeld Mayer főrabbi által. 7. Felavató beszéd és ima, tartja főtisztelendő dr. Spira Salamon rabbi hit-szónok. 8. Wolfgang főkantor és az énekhar éneke. 9. Hymnus, előadja Wolfgang Salamon főkantor az énekharral. Este 8 órákor közvacsora.

— **Az ország pénze.** A hét éven eluli talált gyermekeket a betegápolási-alap pénzén helyezik el a hatóságok, azonban, ha csak valami mód van rá, behajtják a gyermek neveltetésének költségeit a hozzátartozóin. Ez természetesen is, mert különben oda jut ez az alap, ahova jutott, a kimerüléshez. Ezen a bajon akar segíteni a belügyminiszter azzal a leirattal, a miben arra inti a hatóságokat, hogy ne nyugodjanak bele olyan könnyen abba, hogy a költségek nem hajthatók be, mint a milyen hirtelen eddig napirendre térnek a dolog felett. Ha a gyermeknek cseléd az anyja, hát járjanak utána, hogy mi a bére s mennyivel járulhat hozzá a gyermek-tartáshoz, úgy, hogy ő maga is meg tudjon élni. Figyelmeztessék az ilyen anyát arra is, hogy a gyermek apja ellenében pörrel érvényesítheti jogait. Szóval nem kell könnyelműen bánni az ország pénzével.

— **Cserbenhagyott szintársulat.** Az „Ungvári Közlöny“-ben olvastuk a következő lelketlen és botrányos esetet: Csóka Sándor színigazgató a társulatát cserbenhagyta. A diszleteket és ruhatárt a vasúthoz elszállította, azonban a tagok hátralékos illetményeit ki nem fizette s olyan válságos helyzetbe juttatta a tagokat, hogy az valósággal kétségbeesítő. A színészek a jószívű ungvári közönség kegyéből éltek eddig hitelbe, mert a direktor két hónap óta nem fizette őket. Most azonban tisztázni akarják anyagi ügyeiket és fizetni az adósságokat. E czélből a színészegyesülethez fordultak segítségért és közbenjárásért, mert maguk akarják az előadásokat szeptemberig megtartani. Hogy innen kimozdulhassanak, három előadást szándékoznak tartani saját számlájukra helybeli előkelő műkedvelőkkel.

— **A sajeccsegi tejszövetkezet.** A miskolci kir. állattenyésztési felügyelő felhívására Sajó-Ecseg gazdaközönsége elhatározta, hogy oly tejértékesítő szövetkezetet állít fel, milyen az ország több községeiben már sikerrel működik, s melynek célja az lenne, hogy Miskolcot szakszerűen kezelteszta, egészséges tejjel lássa el. A sajeccsegi gazdaközönségnek ezen rendkívül fontos és nagy horderejű elhatározását örömmel fogja venni a fogyasztó közönség. Előjegyzéseket a gazdasági egyesület titkári hivatala már most elfogad.

— **Athelyezés.** A m. kir. igazságügyminiszter Aigner Gyula mezőcsáthi kir. járásbírósi végrehajtót a szent lőrinczi kir. járásbíróshoz áthelyezte.

— **Névmagyarosítás.** Rosenfeld József dr. járásorvos, sajó-szent-péteri lakos, valamint kiskorú gyermekei: Erzsébet, Pál és Alice vezetéknévénél „Rína“-ra kért átváltoztatása belügyminiszteri rendelettel megengedtetett.

— **A színházi diszleteket.** Linhart Vilmos budapesti színházi festő már teljesen átfestette s két új diszlet garniturt is készített.

— **Turista kirándulás.** A Borsodi Bükk-Egylet augusztus 18-án, vasárnap, egész napos kirándulást rendez kerékpáron To-

kajba, innen fel a tokaji hegyre. Utirány: Szerencsen keresztül. A hegyre való felmenetel körülbelül 1 óra. Étkezni az utbaeső városokban lehet. Indulás reggel 5 órákor a Királyhídtól. Vezető: Nagy Tivadar. Nem kerékpárosok vasúttal csatlakozhatnak. — **Augustus 20-án** kirándulás a szádellői völgybe. Indulás a boldvavölgyi vonattal a gömöri p.-u.-ról reggel 6 óra 29 perczkor, érkezés haza 7 óra 43 perczkor este. Vasuti költség 4 korona 40 fillér, szekerbér (Torna, Szádellő stb.) 1—2 korona. Gyaloglás 2 óra. Vezető: Kühne Adolf, ki jelentkezéseket 19-én délig fogad el. Élelemről ki-ki maga gondoskodik.

— **Gyalog a Tátrába és vissza.** Pénteken érkeztek vissza városunkba kétheti tanulmány utjokból Csernátoni Béla III. keresk. iskola és Nagy Lajos VII. gymnazista tanulók. E vadregényes és természeti szépségekben gazdag kirándulásban utirányok volt: A Boldvavölgy, Torna, a szádellői völgy. Krasznahorka, Rozsnyó, Igló, Poprád és a Csorbai tó s onnan három napi ott időzés után Késmárkon, Lőcsén, a branyiszkói szoroson, Eperjesen és Kassán át vissza.

— **Megzavart lakodalom.** Szép barna leány fülébe nyalka legény mézes-mázos szavakat sugdosott. Addig sugdosott, addig sugdosott, míg elszédült a szép barna leány. S hogy elszédült, mit tudta már, hogy mit cselekszik? És egy napon a barna leány valamit sugott a legénynek. Olyat sugott, hogy a legény elszédült tőle, s tán ezért, mivel nem tudta mit cselekszik, — magára hagyta a leányt. És keresett egy másik leányt és ezt kérte meg feleségül. Mikor tegnap az esküvőről az utcára ért a nászmenet, a barna leány picziny, pólyás gyerekekkel az ifju pár elé rohant s a gyermeket a földre tette, hogy nem tudtak tovább haladni az ifju pár s a nászmenet. És lön zugás, szörnyűködés, a vőlegény majd holtra vált, a menyasszonyból kérdőjel lett s a sok vén asszony kiabált. Végül a földről gyermekét a barna leány ismét felvette s végig-mérve a legényt, eltávozott. S hogy elől a megcsalt leány messzebb, mind messzebb s végül elveszett szemük elől, a menyasszony hirtelen felszegte fejét s odaborult büszkén, rátartóan, a férje vállaira. Azután mentek vigan, hangos zeneszó mellett, vigasságos lakodalmi ebédre . . .

— **Értesítés.** A sáros-pataki ev. ref. főiskolában a jövő 1901—1902-ik iskolai év szeptember 3-án kezdődik. A főgimnáziumban, (mely három párhuzamos osztálylyal van ellátva), a beiratkozások szeptember 5, 6, 7-én fognak végbemenni, a theol. és jogakadémián pedig az előadásokra való jelentkezés határideje szeptember 7 és 9-ike. Az újonnan jöttek az akadémiába szeptember 1—9-ig, a katonaságtól jövők október 8-ig vétetnek fel. Az előadások szeptember 11-én kezdődnek. Beiratási díj új tanulók részére a gymnasiumban 4 korona, a theol. és jogakadémián 8 korona. Tandij és egyéb címeken a gymnasiumi tanulók közül az I—II-ik osztályu prot. vallásuak egész évre 50 koronát, nem protestánsok 66 koronát, a III—VIII. osztályuak, ha protestánsok 48 koronát, ha nem protestánsok 64 koronát fizetnek. A theol. akadémián a tandij egész évre 18 korona. A jogakadémián a prot. vallásuak egész évre tandij és egyéb címeken 64 koronát, a nem protestánsok 86 koronát fizetnek. A theol. akadémiát hallgató s a prot. vallásu joghallgatók az ünnepi követség (legatio) kedvezményét élvezik. A joghallgatók s gimn. tanulók tandij elengedésben részesülhetnek s az erre vonatkozó kérvények aug. 25-ig a főiskolai igazgatósághoz nyújthatók be. Szorgalmas és jó előmenetelű tanulók szorgalmi díjakban és tápintézeti jótéteményben (ingyenes, 40 és 80 koronás helyek) részesülnek. A 120 koronás tápintézeti helyekre csak korlátolt számban vehetők fel a tanulók. A városban a főiskolai igazgatóság által engedélyezett helyeken szállás és élelmezés olcsó áron, átlag havi

24—75 koronáig kapható. Tudakozódásokra készséggel ad felvilágosítást úgy a főgimn., mint az akad. igazgatói hivatal. *A sáros-pataki ev. ref. főiskola igazgatósága.*

— **Egy öreg ur esete.** Egyik munkatársunk meséli el a következő kis történetet: Megjárta a minap alaposan egy helybeli tekintélyes öreg ur. Fürdőbe igyekezett a szép Tatra aljába, s vitte a vonat már Eperjes felé, midőn észrevette, hogy pénzes tárczája hiányzik. A vonat megérkezett Eperjesre, hol egy pár órát várnia kellett a tovább induló vonatra, s miután hasztalan kutatta át ruhájának minden zsebét, s a pénztárczáját meg nem találta, sürgönyözött haza. Igen, de a sürgönyre is pénz kell! No de ezen hamar segített az öreg ur, mert egy pár koronája volt még nadrágzsebében. A sürgöny megérkezett haza. — „Pénzes-tárczámat otthon felejtettem, küldjetek pénzt sürgönyileg Eperjesre.“ — Idehaza keresték, kutatták a pénzt, de nem találták. Mit voltak tehát kénytelenek tenni, mint vissza-sürgönyözni — „pénz és tárcza nincs itthon, magaddal vitted.“ — Képzeltető az öreg ur bosszúsága. Gondolkozott, hová lehetett tárczája, míg végre kisütötte, hogy Kassán egy csinos hölgyecske szállt a kupéba, a kívül csakhamar bizalmasodni kezdett, s lehetséges, hogy az csente el a pénztárczát. — Hogy utazott tovább az öreg ur? Megkerült-e a pénztárczám? Azt nem mondta el munkatársunk.

— **Éretlen gyümölcsök.** A gyümölcs szezon tulajdonképen augusztus végén kezdődnek, de az ember kapzsisága türelmetlen és sietteteti a természetet. Így kerül éretlenül, vagy mesterségesen érlelt gyümölcs egész garmadával a piacra. Alma, körte már bőven van mindenfelé, noha még félérett, vagy egészen éretlen állapotban is. A legtöbb fejletlen s így az egészségre igen káros hatással van. A hatóság nem cselekszik fölösleges munkát, ha az illetékes közeget a gyümölcs piac ellenőrzésére utasítja. De a kánikulai nagy meleg indokoltá teszi, hogy általában a másféle czikkek is szorgos vizsgálat alá vétessenek, mert ilyen forró időben hirtelen romlik az élelmi czikk, a melynek esetleges fogyasztása könnyen járványt idézhet elő.

— **Utikaland.** Néhány nap előtt egy elegáns ur utazott a vasút egyik dohányzó kocsijában. Az egyik közbeeső állomáson felszállt ugyanabba a kupéba egy nő, a ki szép utazótáskáján kívül a kutyáját is magával vitte. Abban a pillanatban, mikor a vonat elindult, a nő jelenlétében a férfi elővette csibukját és rágyújtott.

— **Paraszt vagy — kiált a belépő dáma.** És kivevén a csibukot a férfi szájából, rövid uton kidobta a nyitott ablakon. A férfi fölocsudva első zavarból, felkapta a kis kutyát és dühösen a csibuk után dobta. Elképzeltető a nő kétségbeesése. A mint a vonat a legközelebbi állomáson megállott, a méltatlankodó asszony az állomásfőnökhöz fordult panaszával. A férfi igazolta magát és eljárását, miközben a nő súlyos büntetést követelt. A csetepatének az vetett véget, hogy a kutya ugyancsak lihegve a csibukkal a szájában megérkezett a panasz színhelyére. Szelet lett a béke. A vasuti kocsit két ellenfele kezét nyújtott és elégedetten távozott.

— **Árverés a vasutnál.** A kézbesíthetlen és fölös árú nyilvános árverezése a miskolci gömöri pályaudvar állomáson lévő teheráru raktárban 1901. évi augusztus hó 22-én délelőtt 9 órákor tartatik meg.

— **Allatvásáraink forgalma.** Ez év június havában 5 orsz. állatvásárt tartottak. E vásárookra felhajtottak 6443 marhát, 5848 lovat, 750 juhot, 397 sertést. Eladtak belőle 1786 marhát, 1362 lovat, 241 juhot, 115 sertést.

— **Csőd.** A miskolci kir. törvénytiszt, mint csődbírósg Grosswirth Simon miskolci borkereskedő és likörgyáros ellen a csődöt elrendelte. Csődbiztos dr. Végh Imre kir.

törvényszéki bíró. Tömeggondnok dr. Tóth Dániel ügyvéd, tömeggondnok helyettes dr. Zubriczky Dénes ügyvéd. Bejelentési határidő: 1901. október hó 15. Felszámolási nap: 1901. november hó 14.

— **Megtörtént.** Nagy tünődés közt állit be János bá' a hivatalba. Kezében egy irás, orczáján a tépelődés, kalapján gyászfátyol, — nyilván nagy fontos ügyben járkal, amint-hogy mindjárt kiszólt belőle:

— Tekintetes ur... Izé, ez az irás mi... Nem jól vagyok, ha jól veszem.

— Ejnye, teremtette, hát mi a baj benne? — kérdi az egyik tisztviselő.

— Meghótt a bátyám — isten nyugosztalja — maradt utána valami 300 forint körül.

— És 300 frt adóssága is.
— No az is, az ördög bujjék belé — nem köllött vóna... De ehol ni az irás, a háromszáz forint rámege a háromszáz forint adósságra, a hogy az irás mondja: „*tiszta hagyaték semmi*“ — mi légyen ez instálom?

— No hát, a kentek jussa ki tesz háromszáz forintot, a mi megint felmege a háromszáz forint adósságra, így hát igazában nem jussol semmit.

No már értem, tehát nincs juss semmi s ahogy megint ez az irás mondja, ezt a semmit felosztják hatunk között. No instálom alásan, én a magam részét odadom a testvérömnek, ráfér szögényre, tessék ezt beírni az irásba, mert a finánczoknak valami eszébe juthat a perczentfizetésre nézve, s azzal nagy halálkódás közt távozott a nagylelkű férfi.

— **Szerencsétlenség munkaközben.** Eötvös József 20 éves molnárlegény a Serház-utcán levő felső malomban pénteken este amint munkaközben a hajtószíjat akarta az egyik kerékre rávetni, a szíj magával kapta s a félkarját ketté törte. Súlyos sebével a kózkórházba szállították.

— **Megugrott tolvaj.** A „Korona“ szálló főpinczérének a belső étteremben levő szekrényét egy eddig ismeretlen tettes feltörte s onnan 130 korona készpénzt és mintegy 26 korona értékű szivart elemelt. A tolvajt a rendőség nyomozza.

— **Erzékeny hölgy.** A főntezán hosszú zsinóron vezette ölebecskéjét egy hölgy. A nagy tolongásban a kis kutyának káprázott a szeme, szédült a feje s hogyan-hogyan nem, egy falusi ember talpa alá került az egyik lába. Meg is saántult. Fájdalmában aztán olyan keservesen nyöszörgött a kis

bestia, hogy a szép hölgy sirni kezdett s elajult Szerencsére egy fiatalember jött a nyomába s ez észrevette, hogy erőltlenül hanyatlak alá a kivágott ruhás hölgy s mint udvarias férfihoz illik, karjaiba fogta az alélt hölgyet s bevitte az egyik házba, ott felmosták. Neveket természetesen diszkrétcióból nem említünk.

— **2-4 középiskolai osztályt** végzett, egészséges szervezetű ifju könyvnyomdánkban *betűszedő tanonc*nak fölvétetik. *Szelényi és Társa*, Miskolcz.

— **Verekedő cigányok.** Kozma Péter és Kucskos József cigánylegények tegnapi délelőtt a csabai országoton összeveszték, verekedtek s verekedés közben Kucskos leharapta Kozma Péter bal fülét, úgy, hogy a leharapott rész csak egy kis bőrön lógott. A megsebesített cigányt bevitték a kózkórházba, hol összevarták fülét, Kucskost pedig a rendőség letartóztatta.

x **A közelgő idényre,** leány- és fiúgyermek fehérneműek legnagyobb választékban és legjutányosabb árban **Rosenberg Gyula** vászon- és fehérnemű üzletében (színház épület) kaphatók.

A miskolczi északi és déli kerületi országgyűlési

Képviselő-választók név- és lakjegyzéke

külön-külön 30 fillérért

Szelényi és Társa
könyvnyomdájában kapható.

Szerelem a cégédtáblán.

— Jelenet az utczáról. —

Régi szent igazság, hogy a találékonyság két helyen nyilvánul különös módon: a reklámban és a szerelemben. Hogy pedig, miért van ez így, annak is érthető a magyarázata. A kereskedő portékáit, a szerelmes szívbéli vagyonát félti s kénytelen megfeszített esz-

közökkel keresni az érvényesülés módját. Ezuttal kereskedőkről is, szerelemről is van szó, ámbar az élelmesség a második alkalmatosság körül nyilvánult.

Egy miskolczi kereskedő észrevette ugyan, hogy a kirakata melletti cégédtáblánholmi apró irások látszanak. Nézegeti közelről, hát egész levelezést olvas le belőlük. Kétféle volt az irás: az egyik nőé, a másik férfié, s ilyenképpen váltakozott:

— Pontban háromkor!

— Már megint felültetett?

— Bocsánat, nem lehetett a mamától.

Majd kedden! Szeret?

— Imádom! Várom. Ne kinozzon.

Majd alább valamivel:

— Kivel sétált tegnap?

— Az unokaifvéremmel!

— Ismerem már az ilyen kifogást!

— Esküszöm, maga kinoz...

A kereskedő végig tanulmányozza ezeket az apró irásokat, melyek valami titkos szerelem folyományaként kerültek a cégédtáblára, aztán elhatározta, hogy meglesi a tetteseket. Ez azonban nem volt olyan könnyű dolog, mert naponta száz, meg száz ember áll meg a kirakata előtt, — melyik lesz köztük az ő két szerelmese?

Alkonyat táján jött aztán a kis leány, enivaló ódés szökeség. Kisérő társa, egy életesebb nő, bement az üzletbe, ő maga künn maradt.

Egyszer csak látja a kereskedő, hogy a kis kéz úgy tesz, mintha a kirakat nézése közben belekapaszkodnék a tábla szélébe, azalatt pedig hirtelen odairt valamit a táblára.

A czeruza azonban kiesett a kezéből, mire a jókedélyű kereskedő kisietett hozzá és előszedte a maga aranytokos plajbászát.

— Parancsoljon kisasszony, ez talán jobban fog!

A leány eipirult, szólni sem tudott rémületében, csak nézett zavartan maga elé. Ezt a zavart azonban hamarosan eloszlatta a gavallér kereskedő:

— Legyen nyugodtan kisasszony, még holnap újra festetem az egész egész táblát.

ÜZLET-MEGNYITÁS!

Van szerencsém Miskolcz város és vidéke mélyen tisztelt közönségének tudomására hozni, miszerint

Miskolczon, Városház-tér 5. sz. a.

a „Vadászkutyához“

fűszer, csemege és vegyesárú üzletet

nyitottam, melyet a mai kor igényeinek **teljesen megfelelően** rendeztem be.

Miután áruimat első helyről szereztem be, azon helyzetben vagyok, hogy ugy **minőség, mint ár tekintetében bárkivel versenyezhetek**, miért is kérem a n. é. közönséget, kegyeskedjék egy próbamegrendeléssel erről meggyőződést szerezni.

A kereskedelmi téren szerzett tapasztalataimnál fogva minden igyekezetem oda irányul, hogy a mélyen tisztelt közönség teljes megelégedését minden tekintetben elnyerhessem.

Kérve nagybecsű pártfogásukat, melyért előre is köszönetet mondva, maradok

kitünő tisztelettel

Zábráczy Imre.

A megrendeléseket helyben házhoz szállítom, vidékre bérmentve küldöm.

CSARNOK.

Alkonyatkor . . .

Alkonyatkor fészkebe száll a madár,
Busan várja, hogy a párja jön-e már.
Fáj a szívem, ha látom e madárkát,
Mily boldog ő, hogy várhatja a párját!
Én is várom, de hiába, nem jön ő,
Elszerebbe irigykedő temető. S. A.

A takarékoság.

Asszony: Arthur, mi legyen az ebéd?

Férj: A mit akarsz, édes.

A: Szereted a brizligombóclevest?

F: Hogy néz az ki?

A: Majd meglátod. Jó lesz.

F: Ha te mondd, hogy jó, hát jó lesz.

A: Aztán lesz libamájpástétom, sült malacz és datolyatorta.

F: Szóval minden, ami jó.

A: Bizony jó, de nem valami olcsóságok.

F: Hahaha, az már a te gondod, tudod, hogy én nem szólok bele, hogy osztod magadnak a pénzedet.

A: No de azt csak elismered, hogy pompás konyhát viszek abból az ötven forintból, amit havonta erre adsz.

F: Fogadd elismerésemet.

A: Maholnap tokát eresztesz.

F: Hehehe, sebjaj, csak egészség legyen.

A: Bizony, az egészség a fő. Az a libamájpástétom tán nem is lesz neked egészséges, tulságosan zsíros.

F: Ami azt illeti . . .

A: Tudod mit, hagyjuk el a libamájpástétomot, ugy is lesz egyéb, elég.

F: Hát ha éppen . . .

A: A sült malacz kitünő

F: Arra már magam is rászavazok.

A: A multkor még sem akartál azt csinálni, azt mondtad, el van rontva a gyomrod.

F: De most kutyabajom.

A: Nem, ember, én féltelek, hagyjuk inkább a malaczt máskorra.

F: Hát most mit fogsz csinálni?

A: Valami sovány hust. Tán legjobb volna főtt marhahus.

F: No avval is el van az ember.

A: Nem szereted, ugy-e?

F: Dehogyan nem, megesszem én.

A: Ejh, tudom, hogy nem szereted, nem is csinállok. Tudod mit, legjobb lenne most „tésztás nap“-ot csinálni.

F: Ha ép ugy kívánod.

A: De akkor nem édes tésztát. Inkább krumplis tésztát, az jobb ugy egyedül.

F: No legyen az.

A: Én ugyan nem szeretem krumplival.

F: Hát csináld a nélkül.

A: Persze legjobb is lesz. Hát leves mi legyen akkor? Tudod mit, csinállok a két dologból egyet — a tésztát benne lesz a levesbe. Csinállok ebédre pergelt levest.

F: No de, édes, az már mégis csak kevés lesz.

A: Hja fiam, az igaz, hogy nagy uraknál jobbat is esznek, de nekünk spórolni kell. Az ellen csak nincs kifogásod, hogy nem spórolok eléggé?

F: Nem, azt nem mondom.

A: A mult hónapban is megspóroltam az 50 forintból.

F: Persze, volt is elég pergelt leves.

A: De félretettem 1 frt 35 krajczárt.

F: No, sokra mennék vele.

A: Kis pénz is pénz. Látod, ha most adná hozzá 8 frt 65 krajczárt, már félre lehetne tenni egy tizedet.

F: No és mi volna vele?

A: Hát megtakarít az ember. Aztán holnapután itt az elseje, akkor fizetést kapsz és megint hozzá tehetnél 10 forintot.

F: Persze, és akkor már lenne félretéve husz forintunk.

A: Persze, és akkor elmehetnénk és vehetnél nekem egy szép selyem ruhát. 70—80 forint az egész. Ha husz forintot egyszerre leteszünk, a többit már fizethetjük részletekben.

70. —

Faragóné-Gottfried Etelka

a borsodmegyei „Erzsébet“-közkórház volt főszülésznője tisztelettel tudatja, hogy lakását Városház-tér 18. sz. a. házba helyezte.

Dunky Fivérek császári és királyi udvari Fényképészek

KOLOZSVÁR MISKOLCZ DEÉS
Mátyáskirály-tér Városház-tér Felső sétatér

Elvállalnak fényképészeti munkákat

a legkisebb alaktól egész életnagyságig az általuk szokott művészi kivitelben.

— Elsőrendű munka! Mérsékelt árak! —

Amateur-fényképészek részére mindenféle gépek, eszközök, száraz lemezek, filcek, friss vegyszerek, stb. a műteremben kaphatók.

SIMON FRIGYES

kőfaragó- és sírkő-telepe

Miskolcz, Vay-ut 3. sz.

Van szerenésém a nagyérdemű közönség b. figyelmét dusan felszerelt üzletemre felhívni.

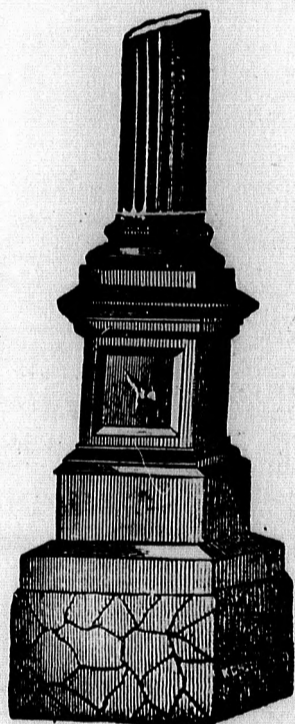
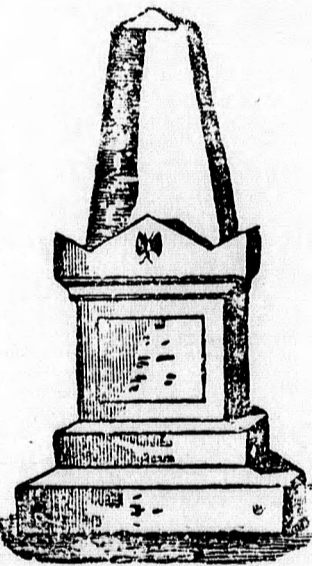
Granit és márványokat

a legválasztékosabb színben raktáron tartok, ugymint fekete svéd, sötét és világos sziléziai gránitokat, norvég labrador, világos, sötét és fekete sziléziai és karrarai márványokat.

Saját készítményü trachit-kőből a legjutányosabb árban készítek

sír- emlékeket,

sírszegélyeket, valamint teljes sírholtokat. Szoboralakokat elvállalok szent vagy világi jellegűeket, a legművészebb kivitelben.

Építész urak figgelmébe

különösen ajánlom kő-lépcsőimet tagozattal. Függléposó 3 frt 50 kr., síma léposó 2 frt 80 kr. folyó méterenként.

4—26

Mély tisztelettel

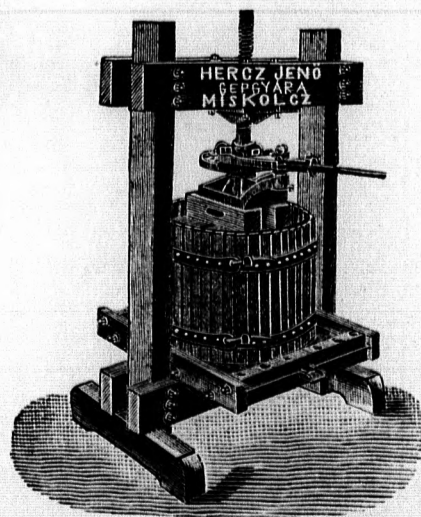
Simon Frigyes.

Borsajtók

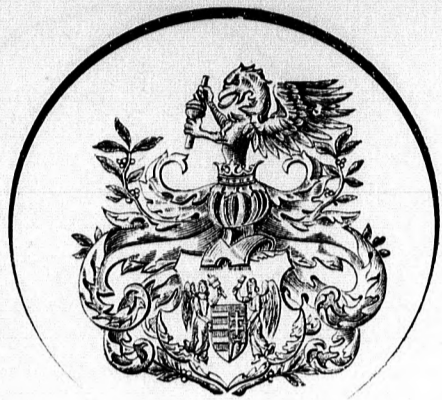
Legtökéletesebb, legegyszerűbb szerkezettel. Csekély erő kifejtés s rövid munkaidő mellett legmagasabb nyomási eredmény elérése.

Az ez. n sajtók által elért legtökéletesebb ki-sajtolás folytán, a lének dúsabb a cukortartalma, mint a tökéletlen sajtókkal előállított bornak, ezért a tisztelt szőlőtulajdonosok szives figyelmébe ajánlom ezen általam gyártott és jutányos árban árusított sajtókat.

HERCZ JENŐ gépgyára és vasöntödéje
MISKOLCZON.

SZELÉNYI és TÁRSA Miskolcz

Könyvnyomdánkban,

*mely a mai kor igényeinek
megfelelően van felszerelve, —
bármily könyvnyomdai munkát
a legegyszerűbbtől a legdisze-
sebb kivitelig — a legrövidebb
idő alatt készítünk.*

Könyvkötészetünk

*koszoruszalag aranyo-ásra,
emlékkönyvek, feliratok stb.
elegáns kiállítására is be van
rendezve.*

Dobozgyárunkban

*minden alaku és nagyságu
dobozt készítünk.*

Széchenyi-utca 34. szám.

Könyvnyomda ≈

≈ **Könyvkötészet**

Doboz-gyár ≈

Pontos kiszolgálás. ~ Elegáns kiállítás.

Könyv- és hírlap-kiadó vállalat.

A „SZABADSÁG” kiadó-hivatala.